

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd multis modis ab Arianis cum esset petitus infidiis Athanasius, varia
pericula sibi à Deo, vtpote homine diuino patefacta vitauerit, & quàm
grauiter post eius disceßum à Gregorio afflicti fuerint ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ut nuntiatum est Athanasium in ecclesia nomine Theonæ nuncupata occultatum esse, præfectus ordinum militariū, acceptis militibus, & Hilarius, qui imperatoris iussu iam secundo venerat, uti has res maturaret, ex inopinato & tempore iam importuno, ruptis fenestris ingrediuntur in ecclesiam, & cum undique conquississent, Athanasium intus non offenderunt. Nam fertur, quod sicut diuinis iudiciis admonitus, multa alia quoque pericula sæpe effugerat, sic hanc eorum irruptionem à Deo sibi præsignificatam habuit: & propterea illico ecclesia egressus est, milites autem venisse ad fores ecclesiæ, & per exiguo temporis momento post eius abitum iam dilapso, factum est, ut eum comprehendere non possent.

Quod multis modis ab Arianis cum esset petitus insidiis Athanasius, varia pericula sibi à Deo, utpote homine diuino patefacta vitauerit, & quam grauius post eius discessum à Gregorio afflicti fuerint Aegyptij. CAP. IX.

Nequè profecto cuiquam dubitandum est, quin iste vis planè diuinus fuerit, verèq; quod esset futurum, præuiderit. Nā res multò sanè admirabiliores, quàm quæ sint à nobis iam commemoratæ, de eo accepimus: quæ perspicuè testificantur eum rerum futurarum habuisse scientiam longè exquisitissimam. Nam eo pacto primo anno, cū Constantius adhuc in vita maneret, quando imperator Constantius cogitabat eum graui aliquo malo afficere, fuga capta, apud familiarem quendam latitauit, & longo tempore intra terræ recessum, in quodam obscuro domicilio, quod aquæ antè fuerat receptaculum, vitam egit. Quæ res omnibus incognita fuit, præterquam iis, apud quos delitescerebat, & ancillæ, quæ tam fidelis videbatur, ut sibi negotiū ei ministrandi concreditum haberet. Cæterum cum vehemèter laboraretur ab Arianis, uti hominè viuū caperēt, ancilla donis & pollicitationibus, ut est credibile, impulsæ, eum iā indicatura erat. Verum insidiis eorū à deo illi præsignificatis, aliò antè demigravit, quàm eum possēt comprehendere. Ancilla autè pœnas dedit, utpote quæ contra dominos suos mētita fuisset.

fuisse;

SOZOMENI HISTOR.

fuisset: qui etiam ea de re fugæ se mandassent. Nam nõ letæ
 erimen illis, qui vel exciperent hospitio Athanasium, vel oc-
 cultarent, obiectabant quidem Ariani, sed tanq̃ edictis im-
 peratoris aduersantes, & delinquentes quoq̃ in temp. in
 iudicium vocabat. Aliud præterea huic nõ dissimile Atha-
 nasio alio quoq; tẽpore accidisse auditione accepi. Etenim
 cum tali de causa fugiens in Aegyptũ aduerso flumine Ni-
 lo nauigio subueheretur, & quidã de eius profectioe per
 indices certiores facti, persequerentur eo cõsilio, uti eũ cõ-
 prehenderent, diuinitus de illis, qui persequerentur, præ-
 monitus, his qui vnã secum nauigabat, enuntiauit: iussitq;
 versus Alexandria reuerti. Ac dũ secundo iã flumine nauigat,
 insidiatores aduerso flumine subuectos prætergressus,
 ad urbẽ Alexandria confugit, ibiq; propter populi frequẽ-
 tiam, & multitudinẽ ædiũ tutius latitauit. Itaq; his de re-
 bus, & aliis permultis, quẽ similiter ab eo præsignificabatur,
 ex Gentilibus aduersariis suis, & Ariani in crimẽ falsõ vo-
 catus est, quòd eas per præstigias magicas conficeret. Nam
 fama est quodam tempore, cum per plateas ciuitatis ince-
 deret, fortẽ fortuna coruũ versus eũ volitantem cõcississet
 turbãq; Gentilium casu astantẽ, eum tanquã præstigiatorẽ
 irrisisset: atq; adeo ab illo postulasse, ut quid dixisset coruus,
 ipsis memoraret. Illum autem leniter subridentem respon-
 disse, **CRA**: quod Latino sermone diẽ proxime sequentem
 significat. Quare cum istam vocem emisisset, obnuntiat vo-
 bis diem crastinum vobis peracerbũ futurum. Præmõstrat
 enim vobis mãdato imperatoris prohibitũ fore, ne vestrum
 diem festũ, qui proximẽ sequit, celebretis. Quæ Athanasii
 prædictio, licet ipsis videretur ridicula, vera tamen extitit.
 Nã die crastino literæ imperatoris sunt magistratibus ciui-
 tatis redditæ, quæ iubebat, ne Gẽtilibus amplius potestas
 permitteretur vel ad fana sua accedẽdi, vel cõsuetos ritus
 & conuentus celebrandi. Itaq; festus dies, qui tum fortẽ in-
 cidit, isq; Gẽtilibus venerãdus ac magnificus, sublatus est.
 Verũm quòd Athanasius dono prophetiæ imbutus fuerit,
 ista quidẽ dixisse sat est. Vbi verò, uti antè dictũ est, manus
 eorum, qui ad ipsum comprehendẽdũ venisset, effugerat,
 clerus eius & populus ecclesias aliquamdiu tenuerũt: vsq;
 eo nimirum, quoad præses Aegypti, & præfectus militum
 eiusdem

eiusdem regionis, omnes, qui ei obtemperabant, inde eijcerent, easque illis, qui Georgium cupide expectabant, traderent. Haud ita multò post venit Georgius ipse, & ecclesias sibi subiecit: quippe qui multo violentius, quàm modus sacerdotum & consuetudo postulat, regere instituerit, atq; cù aliis omnibus se terribilem præbere, tum erga Athanasii fautores crudelem se ostendere studuerit, adeo ut tum viri, tum mulieres, vincula & plagas eius opera subirent: vnde factum est uti eum tyranni loco ducerent. Qui cum hac de causa odio omnibus esse cœperit, plebs ad iram incitata, eum in ecclesia fortè versantem adorta est, atque parum aberat, quin illum confecisset. Itaque quoniam in tantum discriminis adductus, ægrè euaserat incolumis, maturè ad imperatorem profugit. Quare confecta, Athanasii fautores ecclesias denuo occuparunt: sed tamen non ita longo tempore eas tenere permisi sunt. Nam præfectus militum Aegypti, his, qui à Georgio starent, illas iterum reddidit. Secundum ea, scriba imperatoris, qui ex numero notariorum fuit, missus Alexandriam, ad supplicium de Alexandrinis sumendum multos torisit grauius, & verberibus cruciauit. Breui post, Georgius quoque eò reuertitur, & ob eas causas, quæ sunt modò commemoratae, uti credibile est, illis multò maiori terrore fuit, & ideo in grauius odium, quàm antea, vocatus, tum quòd imperatorem ad còplures acerbè affligendos incitauerit, tum quòd à monachis Aegypti (quorum opinionè populus sequebatur, & eorum testimonia propterea vera ducebat, quòd virtutè assiduè excolerent, & piè viuendi disciplinæ se totos traderent) propter peruersam fidem & intolerandam arrogantiam admodum insimulatus fuerit.

De Liberio pòtifice Romano, quas ob causas à Constantio in exilium eiectus sit, & Felice qui illum subsequutus est. CAPVT X.

Istæ quidè res etsi non eodè tēpore, tamen aliæ deinceps ex aliis Athanasio, & ecclesiæ Alexadrinæ post Còstantis mortè obtigerūt: suntq; à me hoc loco, quòd historia magis perspicua sit, còmemorate. Còcilio verò, quod Mediola ni celebratum erat, ià nulla re in eo còfecta, dimisso, impator oēs, qui aduersariis Athanasii contradiceret de medio remouit,